

16. 4. 2019

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Nejvyšší soud se vyjádřil k pravidlům zákona o obchodních korporacích upravujícím rozdělování zisku a svolání valné hromady akciové společnosti

V usnesení sp. zn. 27 Cdo 3885/2017, ze dne 27. 3. 2019 se Nejvyšší soud zabýval výkladem (i.) § 407 odst. 1 písm. f) z. o. k., (ii.) § 348 odst. 1 z. o. k., § 34 odst. 1 in fine z. o. k., § 417 odst. 3 z. o. k. a použitelností závěrů formulovaných za účinnosti obchodního zákoníku v rozsudcích ze dne 30. 9. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4284/2007 a ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. 29 Cdo 2363/2011 a dále v usnesení ze dne 25. 2. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1326/2009 a ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011 na úpravu účinnou od 1. 1. 2014 a (iii.) § 424 odst. 1 z. o. k.

A) § 407 odst. 1 písm. f) z. o. k.

Závěry Nejvyššího soudu k výkladu předmětného ustanovení lze shrnout následovně:

- právo účastnit se jednání valné hromady a podílet se tak na řízení společnosti patří mezi základní práva akcionářů,
- účelem právní úpravy svolání valné hromady je zajistit, aby akcionáři mohli toto své právo realizovat, tj. na valnou hromadu se řádně připravit,
- povinností společnosti (osob, které valnou hromadu svolávají) je učinit vše, co po ní lze spravedlivě požadovat, aby odpovídající informovanost akcionářů zajistila,
- návrh usnesení musí být uveden zásadně v takové podobě, aby o něm mohlo být bez dalšího hlasováno,
- zdůvodnění pak musí poskytnout akcionářům alespoň základní informace nutné pro posouzení důvodů, pro něž je přijetí usnesení navrhováno,
- má-li valná hromada rozhodovat o změně stanov společnosti, musí pozvánka obsahovat - jakožto součást návrhu usnesení valné hromady - celé znění navrhovaných změn stanov (nestačí tudíž do pozvánky uvést toliko charakteristiku podstaty navrhovaných změn stanov, jak to umožňovalo ustanovení § 184a odst. 6 obch. zák.),
- je-li navrhovaná změna stanov rozsáhlá, lze (zpravidla pro přehlednost) text změny stanov pojmout do samostatné přílohy, jež bude součástí pozvánky, a v návrhu usnesení uvést, že valná hromada schvaluje změnu stanov ve znění uvedeném v (konkrétní) příloze (to stejné platí kupř. pro schvalování účetní závěrky či smlouvy o výkonu funkce),
- důvody, pro které je navrhováno přijetí určitého usnesení, by zásadně měly být uvedeny stručně, jasně a výstižně,
- ze zdůvodnění by akcionářům mělo být (bez vynaložení nepřiměřeného úsilí a času) zřejmé, proč představenstvo (popř. jiná osoba svolávající valnou hromadu) navrhuje, aby valná hromada o dané záležitosti rozhodla, a proč se tak má stát navrhovaným způsobem,
- obě formy (podoby) pozvánky na valnou hromadu (tj. pozvánka uveřejněná na internetových stránkách a pozvánka rozesílaná akcionářům, popř. oznamovaná jiným způsobem nahrazujícím písemnou pozvánku) by zásadně měly být identické,
- je-li pozvánka v konkrétním případě s ohledem na zákonné náležitosti obsáhlá (zpravidla s

ohledem na počet a rozsah příloh), společnost ji může v plném rozsahu (tj. včetně všech příloh) uveřejnit toliko na svých internetových stránkách a v písemné pozvánce (rozesílané akcionářům), popř. ve formě ji nahrazující, ohledně rozsáhlejších částí pozvánky odkázat na pozvánku uveřejněnou na internetových stránkách a

- dodatečné vysvětlení nezdůvodněného návrhu usnesení poskytnuté akcionářům na valné hromadě – již s ohledem na výše vyložený účel právní úpravy svolání valné hromady a pozvánky – nedostatek náležitostí pozvánky nenapraví. Může však být důvodem pro nevyslovení neplatnosti usnesení valné hromady podle § 260 o. z. I v případě porušení § 407 odst. 1 písm. f) z. o. k. je totiž na místě vždy posuzovat, zda s ohledem na okolnosti konkrétního případu nejsou dány důvody, pro které soud nevysloví neplatnost usnesení valné hromady (§ 428 z. o. k. a § 260 o. z.).

Těmto závěrům Nejvyššího soudu nelze ničeho vytknout a nemá proto smysl je zvlášť komentovat.

B) § 348 odst. 1 z. o. k. a § 34 odst. 1 in fine z. o. k., § 417 odst. 3 z. o. k.

Závěry Nejvyššího soudu k výkladu předmětných ustanovení lze shrnout následovně:

- právní úprava rozdělování zisku akciové společnosti doznala s účinností od 1. 1. 2014 několika změn; proto nelze bez dalšího přejímat judikatorní závěry přijaté při výkladu obchodního zákoníku,
- s účinností od 1. 1. 2014 ž řádná účetní závěrka zpracovaná za předchozí účetní období může sloužit jako podklad pro rozdělení zisku až do konce následujícího účetního období (opačný závěr vyslovený v rozsudcích Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4284/2007, a ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. 29 Cdo 2363/2011 tak již nově použitelný není),
- závěry přijaté v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 2. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1326/2009, podle kterých valná hromada nemůže stanovit podíl členů představenstva a dozorčí rady na zisku (tantiému), aniž by schválila zisk k rozdělení a podíl akcionářů na takto určeném zisku (dividendu), se již s účinností od 1. 1. 2014 neprosadí, neboť § 34 odst. 1 in fine z. o. k. připouští, aby byl zisk rozdělen i mezi jiné osoby než akcionáře,
- i po 1. 1. 2014 však platí, že právo podílet se na zisku společnosti je jedním ze základních práv akcionáře (srov. § 256 odst. 1 z. o. k.); vytvoří-li akciová společnost zisk, může valná hromada rozhodnout o tom, že zisk nebude rozdělen mezi akcionáře, pouze z důležitých důvodů a při respektování zákazu zneužití většiny hlasů (§ 212
- o. z.); v poměrech obchodního zákoníku (usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011),
- důležitým důvodem pro nerozdělení zisku mohou být mimo jiné i ujednání obsažená ve stanovách upravující nakládání se ziskem společnosti,
- určují-li stanovy, že zisk či jeho část bude rozdělována mezi jiné osoby než akcionáře (např. mezi členy volených orgánů v podobě tzv. tantiém), je (zpravidla) takové ujednání důležitým důvodem pro to, aby tento zisk či jeho část nebyl rozdělen mezi akcionáře. Totéž platí, určují-li stanovy, že zisk či jeho část budou přidělovány do stanovami zřízeného fondu tvořeného ze zisku,
- určují-li tudíž stanovy například, že 10 % zisku bude rozděleno mezi členy představenstva a dozorčí rady a dalších 10 % bude přiděleno do (stanovami zřízeného) fondu tvořeného ze zisku, jde o důležitý důvod, pro který valná hromada nerozdělí celkem 20 % zisku mezi akcionáře. Pro nerozdělení zbývajících 80 % zisku musí být dány jiné důležité důvody v souladu se závěry formulovanými v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 2. 2014, sp. zn. 29 Cdo 3059/2011,
- s účinností od 1. 1. 2014 valná hromada může rozhodnout o rozdělení zisku i tak, že jeho část rozdělí v podobě tantiém mezi členy volených orgánů (za předpokladu, že to připouští stanovy

společnosti), popř. ji přidělí do fondu zřízeného stanovami a tvořeného ze zisku, a zbytek zisku ponechá na účtu nerozděleného zisku; i pro nerozdělení zbývající části zisku mezi akcionáře však musí být dány důležité důvody a

- důležité důvody, pro které představenstvo (popř. jiný svolavatel) navrhuje, aby zisk nebyl rozdělen mezi akcionáře (včetně důvodů, které se podávají ze stanov společnosti), musí být uvedeny v pozvánce na valnou hromadu [srov. § 407 odst. 1 písm. f) z. o. k. a výklad podaný výše],
- na tom, že se akcionáři rozhodnou v souladu se stanovami podělit o (třeba i významnou) část zisku společnosti se zaměstnanci, nelze bez dalšího shledávat nic nemravného; zásadně je totiž věcí akcionářů, jak velkou část vytvořeného zisku přenechají v souladu se stanovami třetím osobám (např. zaměstnancům). Žádné další okolnosti, pro které by bylo možné takové rozdělení části zisku považovat v poměrech projednávané věci za nemravné, popř. ze kterých by bylo možné usuzovat na zneužití většiny hlasů akcionářů, dovolatelé nenamítají.

Jedná-li se o řešení výše uvedených otázek, Nejvyšší soud v podstatě vyšel (i když to v předmětném rozhodnutí výslovně neuvádí) **ze závěrů prezentovaných v komentáři Štenglová, I., Havel, B., Čileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, 1128 s.**

Pokud jde o první otázku, a to sice zda řádná účetní závěrka zpracovaná za předchozí účetní období může sloužit jako podklad pro rozdělení zisku až do konce následujícího účetního období, tak již v Právních rozhledech 5/2018 jsem upozorňoval na to, že Nejvyšší soud se patrně od své předchozí judikatury odkloní právě s poukazem na změnu názorů autorů výše citovaného komentáře, kteří v prvním vydání tohoto komentáře zastávali opačné stanovisko. Usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 14 Cmo 506/2015, ze dne 22. 3. 2017 (které jsem komentoval v daném vydání Právních rozhledů), který dovedl v jiné věci, že rozsudky Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2009, sp. zn. 29 Cdo 4284/2007, a ze dne 29. 4. 2013, sp. zn. 29 Cdo 2363/2011 jsou nadále použitelné, tak správné není. **Se závěry Nejvyššího soudu souhlasím, nicméně mám za to, že ke stejným závěrům bylo lze dospět i za předchozí právní úpravy a že tedy tzv. insolvenční test (§ 40 odst. 1 z. o. k.) posloužil Nejvyššímu soudu jako pouhá obezlička ke změně své předchozí judikatury, která byla nadále neudržitelná. Cožpak mohl statutární orgán i za účinnosti obchodního zákoníku rozhodnout s péčí řádného hospodáře o výplatě dividendy, která by měla za následek úpadek společnosti?**

Se závěry Nejvyššího soudu, že rozdělit zisk na tantiémy bez výplaty dividend je (v obecné rovině) nově možné, však nesouhlasím. Jednak mám za to, že Nejvyšší soud přeceňuje dikci § 348 odst. 1 věty první z. o. k. (tedy gramatický výklad dotčeného ustanovení), když uvádí, že „... (pozn. autora předmětné ustanovení) zakládá akcionářům (oproti § 178 odst. 1 obch. zák.[1]) toliko právo na podíl na zisku, který valná hromada schválila k rozdělení mezi akcionáře.“ a nikoliv (dle logiky Nejvyššího soudu) právo na podíl na veškerý zisk, který valná hromada schválila k rozdělení (bez přívlastku „jen mezi akcionáře“). Je tomu tak mj. proto, že obdobnou formulaci obsahoval obchodní zákoník u společnosti s ručením omezeným, srov. § 123 odst. 1 obch. zák. **„Společníci se podílejí na zisku určeném valnou hromadou k rozdělení mezi společníky v poměru svých obchodních podílů, nestanoví-li společenská smlouva jinak.“**

Znamená to snad, že za předchozí úpravy u společnosti s ručením omezeným šlo rozdělit zisk na tantiémy bez výplaty dividend? Soudím, že nikoliv. Ostatně sám Nejvyšší soud v usnesení ze dne 25. 2. 2010, sp. zn. 29 Cdo 1326/2009 neargumentoval toliko zněním § 178 odst. 1 obch. zák., nýbrž také postavením akcionáře, srov.: *„Schválí-li ovšem valná hromada, že část zisku vytvořeného společností bude rozdělena, musí být předně rozdělena mezi akcionáře. Uvedený závěr plyne zcela zřejmě z ustanovení § 178 odst. 1 obch. zák. a odpovídá taktéž postavení akcionáře. Je to totiž právě akcionář, a nikoliv členové orgánů společnosti, kdo se prostřednictvím investice do akcií podílí na podnikání společnosti a mezi jehož základní práva podíl na jejím zisku patří.“*

Mám za to, že právě argument strukturou akciové společnosti – v níž je představenstvo výkonným orgánem (které za svou práci již dostává odměnu) a akcionáři (resp. valná hromada) nejvyšším orgánem, jejichž základní majetkové právo je představováno právě dividendou – **je klíčový pro výklad dotčených ustanovení § 348 odst. 1 z. o. k., § 34 odst. 1 in fine z. o. k., § 417 odst. 3 z. o. k.**

Jinými slovy, dle mého názoru nelze ust. § 34 odst. 1 in fine z. o. k. vykládat tak, že do stanov lze zakotvit mechanismus na základě, kterého voleným členům orgánů akciové společnosti budou dlouhodobě vypláceny tantiémy a zbytek zisku bude (třebaže z důležitých důvodů) rozdělen do různých fondů, popř. na účet nerozděleného zisku. Stejně je to kupř. s přerozdělováním zisku do sociálního fondu určeného pro vyplácení různých benefitů zaměstnancům.

Opravdu lze připustit, aby jen na základě klauzule zakotvené ve stanovách ve spojení s rozhodnutím valné hromady, byl zisk dlouhodobě rozdělován mezi členy představenstva, dozorčí rady a zaměstnance, nikoliv však mezi akcionáře (zejména jde-li o akciové společnosti, kde se stále ještě nachází tzv. díkové z kuponové privatizace)? A co je dlouhodobě? Dva, tři, čtyři, deset let? Tímto postupem by bylo zcela popřeno základní právo akcionáře na dividendu...

Nemohu proto souhlasit s paušálním závěrem Nejvyššího soudu, že: *„s účinností od 1. 1. 2014 valná hromada může rozhodnout o rozdělení zisku i tak, že jeho část rozdělí v podobě tantiém mezi členy volených orgánů (za předpokladu, že to připouští stanovy společnosti), popř. ji přidělí do fondu zřízeného stanovami a tvořeného ze zisku, a zbytek zisku ponechá na účtu nerozděleného zisku; i pro nerozdělení zbývající části zisku mezi akcionáře však musí být dány důležité důvody“.*

Koneckonců v samotném komentáři Štenglová, I., Havel, B., Cileček, F., Kuhn, P., Šuk, P.: Zákon o obchodních korporacích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2017, se u § 348 odst. 1 z. o. k. uvádí: *„Z § 348 odst. 1 ve vazbě na § 34 odst. 1 větu druhou plyne, že rozdělení zisku v akciové společnosti určují především stanovy – jen ty mohou určit, zda se bude zisk rozdělovat pouze mezi akcionáře nebo i mezi další osoby. V rámci tohoto určení mohou stanovy upravit i poměr, ve kterém se bude zisk rozdělovat mezi akcionáře a další osoby. Založí-li stanovy pouze možnost rozdělení zisku mezi akcionáře a další osoby, aniž by určily, jaká část z rozdělovaného zisku musí připadnout akcionářům, je toto rozdělení v působnosti valné hromady. Soudíme však, že vzhledem k tomu, že právo na podíl na zisku je jedním ze základních práv akcionáře, a tedy i jedním z důvodů, pro který akcionář akcie nabývá, nemohou stanovy právo akcionáře na podíl na zisku trvale vyloučit a nemohou je ani omezit způsobem, který by odporoval dobrým mravům.“*

K zamyšlení rovněž stojí, jak se stavět k situaci, kdy akciová společnost sice přijala po 1. 1. 2014 nové úplné znění stanov, které obsahují v intencích § 34 odst. 1 in fine z. o. k. ujednání o tom, že zisk lze rozdělit i mezi jiné osoby, než jsou společníci, avšak pro přijetí tohoto rozhodnutí nehlasovala tříčtvrtinová většina hlasů přítomných akcionářů, jak velí § 417 odst. 3 z. o. k. Jsem skeptický k tomu,

že všichni notáři sledují kromě dvoutřetinové většiny hlasů přítomných akcionářů nutných pro přijetí rozhodnutí o změně stanov, i to, zdali bylo v inkriminovaném případě dosaženo i výše uvedené většiny.

Čili otázkou je, co se stane, pokud takové většiny dosaženo nebude. Jsou v této části stanovy nicotné (§ 245 o. z. ve spojení § 45 odst. 1 z. o. k.), anebo toliko neplatné [srov. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1104/2016, ze dne 22. 2. 2017: „Závěr, podle kterého je případný nedostatek usnášeníschopnosti valné hromady či nedostatečný počet hlasů, odevzdaných pro přijetí usnesení valné hromady, zásadně důvodem neplatnosti usnesení valné hromady, a nikoliv vadou, pro kterou se na takové usnesení hledí, jako by nebylo přijato (srov. zejména § 45 odst. 1 a 2 z. o. k.), se prosadí i v poměrech právní úpravy účinné od 1. ledna 2014 (shodně srov. v teorii např. Štenglová, I.: Souhlas všech společníků či členů co tím zákon myslí? Právní rozhledy číslo 6, ročník 2015).“]

A co když akciová společnost nové stanovy nepřijala a ve svých „starých“ stanovách z doby účinnosti obchodního zákoníku takovou klauzuli již obsaženu má? Typicky ujednání o tom, že zisk lze vyplatit v podobě tantiém členům představenstva a dozorčí rady. Je předmětné ujednání, pokud tyto stanovy nebyly přijaty tříčtvrtinovou většinou hlasů přítomných akcionářů, s účinností od 1. 1. 2014 derogováno ust. § 417 odst. 3 z. o. k.?

C) § 424 odst. 1 z. o. k.

Závěry Nejvyššího soudu k výkladu předmětného ustanovení lze shrnout následovně:

- akcionáři se mohou domáhat vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady toliko z důvodů, které byly uplatněny (lhostejno zda jimi osobně či jinou oprávněnou osobou) formou protestu na valné hromadě (§ 424 z. o. k.),
- ust. § 424 odst. 1 z. o. k. upravuje jako jednu z výjimek pro uvedené omezení i nepřítomnost akcionáře, který podává návrh podle § 428 z. o. k., na jednání valné hromady,
- z důvodové zprávy k návrhu zákona o obchodních korporacích se přitom podává, že úprava protestu sleduje zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* (bdělým náleží práva) a „zvýšení bezpečnosti vztahů, kdy bude vyšší jistota ohledně platnosti nebo neplatnosti usnesení valné hromady“,
- gramatickým výkladem § 424 odst. 1 z. o. k. by bylo možné dovodit, že možnost domáhat se vyslovení neplatnosti usnesení přijatých valnou hromadou bez ohledu na to, zda a které důvody neplatnosti byly uplatněny formou protestu, je otevřena všem akcionářům, kteří se jednání valné hromady - lhostejno proč (z jakých důvodů) - neúčastnili,
- v důsledku takového výkladu má v řízení podle § 428 z. o. k. akcionář, který se valné hromady neúčastní bez jakéhokoliv důvodu, lepší postavení než akcionář, který se valné hromady zúčastnil a na jejím rozhodování se podílel,
- gramatický výklad představuje toliko prvotní přiblížení se textu právní normy obsažené ve vykládaném ustanovení, úkolem soudů tak mimo jiné bude posoudit, zda teleologický výklad § 424 odst. 1 z. o. k. nevede - s ohledem na účel, pro který byl protest upraven - k odlišnému závěru než výklad gramatický a zda není namíste popsanou výjimkou upravenou v § 424 odst. 1 z. o. k. zúžit toliko na akcionáře, kteří se jednání valné hromady neúčastnili z vážných (omluvitelných) důvodů.

Těmto závěrům Nejvyššího soudu nelze rovněž ničeho vytknout. Ve stejném duchu již některé obecné soudy rozhodují, viz např. **usnesení Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 42 Cm 256/2018, ze dne 20. 2. 2019:** „Ust. § 424 odst. 1 ZOK formuluje výjimky z povinnosti podat protest tak, že protest musí být podán, ledaže navrhovatel nebyl na valné hromadě přítomen, případně důvody pro neplatnost usnesení valné hromady nebylo možné na této valné hromadě zjistit.“

Teologická i logická metoda interpretace citovaného ustanovení nepochybně vede k výkladu, že akcionář jako podmínku uplatnění svých práv podle § 428 a následujících ZOK musí protest podat, ledaže mu v tom brání vážné důvody, dle kterých objektivně protest není možné podat. Zákon pak stanoví kritérium této objektivní nemožnosti podat protest v podobě nepřítomnosti na valné hromadě a nemožnosti na valné hromadě důvody neplatnosti usnesení valné hromady zjistit. Oba tyto důvody se logicky prolínají a jsou vzájemně podmíněné, takže logicky stanoví jediné kritérium objektivní nemožnosti podat protest. Objektivně znemožňuje podat protest jen taková nepřítomnost, pro kterou jsou závažné důvody a zároveň ne každá nepřítomnost na valné hromadě způsobuje nemožnost podat protest (protestovat lze i před valnou hromadou). Komplexním výkladem celého ust. § 424 ZOK (nikoliv pouze jeho jednotlivých částí), zejména s přihlédnutím ke shora uvedenému účelu protestu plyne, že právo podat návrh na určení neplatnosti usnesení valné hromady bez předchozího protestu má pouze akcionář, který měl pro neúčast na valné hromadě závažné důvody a zároveň důvody neplatnosti usnesení valné hromady mohl zjistit výhradně na valné hromadě, resp. bez účasti na valné hromadě nebylo možné tyto důvody zjistit. Naopak, byly-li důvody neplatnosti usnesení zjistitelné již z pozvánky, případně podkladů pro jednání valné hromady, akcionářům přístupným již před valnou hromadou, je povinností akcionáře a nepochybně plyne také z principu obecné korporální loajality (§ 212 odst. 1 OZ), aby důvody, ve kterých spatřuje možný nezákonný postup společnosti, společnosti sdělil, vyžádal si další informace a vyjasnění, a případně protestoval ještě před konáním valné hromady. Zásadě korporální loajality naopak zjevně neodpovídá postup, kdy již před konáním valné hromady jsou akcionáři důvody pro případnou neplatnost usnesení valné hromady známy a tento si je ponechá pro sebe až jako odůvodnění návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady, který následně podá u soudu. Takový postup pak nemůže naplňovat žádný z účelů právní úpravy protestu...

*Shora uvedený výklad výjimek z povinnosti podat protest také lépe odpovídá zásadě rovnosti mezi akcionáři. Neexistují žádné racionální důvody zvýhodnění pasivního na valné hromadě nezúčastněného akcionáře oproti akcionáři, který se valné hromady zúčastnil, aktivně realizuje svá práva a proti usnesení protestuje. Opačný výklad nutně by motivoval akcionáře k neúčasti na valné hromadě, aby je zbavil povinnosti protestu. Jistě nebylo záměrem zákonodárce v tomto případě zvýhodnit akcionáře, který nemá k neúčasti na valné hromadě žádné vážné důvody a motivovat jej k tomu, aby se jednání valné hromady raději nezúčastnil a zbavil se tím povinnosti podat protest. Takový výklad by pak zcela popřel shora uvedený účel protestu a právní úprava protestu by se stala obsolentní.“ Ke stejným závěrům dospěl také **Vrchní soud v Olomouci v usnesení ze dne 16. 10. 2018, sp. zn. 5 Cmo 38/2018.***

Závěrem lze však současně upozornit, že obecné soudy vykládají úpravu protestu poměrně rigidně a k veškerým námitkám, které nebyly protestovány, mají tendenci nepřihlížet bez ohledu na to, zdali bylo možné před konáním valné hromady, resp. na ní, vůbec domyslet veškeré argumenty (protestované důvody).

JUDr. Vladimír Janošek,

advokát

trvale spolupracující s [ARROWS advokátní kancelář, s.r.o.](#)

V Jámě 699/1
110 00 Praha 1

Tel.: +420 731 773 563
e-mail: janosek@arws.cz

[1] § 178 odst. 1 obch. zák.: „Akcionář má právo na podíl na zisku společnosti (dividendu), který valná hromada podle hospodářského výsledku schválila k rozdělení. Nevyplývá-li z ustanovení stanov týkajících se prioritních akcií něco jiného, určuje se tento podíl poměrem jmenovité hodnoty jeho akcií k jmenovité hodnotě akcií všech akcionářů. Společnost nesmí vyplácet zálohy na podíly na zisku.“

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Zákon Lugového: jak Rusko přepisuje pravidla mezinárodních arbitráží](#)
- [Novelizace nařízení EU o odlesňování \(EUDR\)](#)
- [Prekluze důvodu neplatnosti VH](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro aerolinky ze třetích zemí](#)
- [TOP 5 judikátů z korporátního práva za rok 2025](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [SCHEJBAL& PARTNERS stáli u získání jedné z prvních licencí dle MiCA v ČR](#)
- [Proč dnes více než polovina M&A transakcí ve střední Evropě nekončí podpisem](#)
- [Přehnaná, nebo důvodná prevence? Zajištění a utvrzení závazků v praxi](#)
- [Návrh nového zákona o digitální ekonomice](#)